

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Varaždin

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

IMA - RAVNA GORA, IVANEC

Varaždin, srpanj 2003.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	2
2.3.	Vlasnički povezana društva	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.	Odluka o pretvorbi	3
3.1.1.	Razvojni program	3
3.1.2.	Program pretvorbe	4
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	4
3.1.4.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	5
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	12
3.3.	Provedba programa pretvorbe	12
3.4.	Upis u sudski registar	14
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	14
4.1.	Dionice s popustom i bez popusta	14
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	17
4.2.1.	Dionice iz portfelja Fonda	17
4.2.2.	Dionice iz portfelja mirovinskih fondova	18
4.3.	Stečaj	18
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	19
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	19
5.2.	Podaci o poslovanju prema financijskim izvještajima	19
5.3.	Raspolaganje nekretninama	24
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	27
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	27
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	29
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	30

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Varaždin

Klasa: 041-03/01-01/342

Urbroj: 613-07-03-28

Varaždin, 24. srpnja 2003.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA IMA - RAVNA GORA, IVANEC

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01 i 143/02) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Ima - Ravna Gora, Ivanec.

Revizija je obavljena u razdoblju od 31. ožujka do 24. srpnja 2003.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Postupke pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Zakon o poduzećima (Narodne novine 53/91 i 58/93),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99 i 52/00),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 16/98 i 73/00),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91 i 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91 i 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94 i 87/96),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96, 92/99, 80/02 i 81/02),
- Stečajni zakon (Narodne novine 44/96, 29/99 i 129/00),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (Narodne novine 107/95, 142/98 i 87/00),
- Zakon o platnom prometu u zemlji (Narodne novine 27/93, 97/00) te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Ima - Ravna Gora, trgovačko poduzeće za promet robom s potpunom odgovornošću, Ivanec, Trg žrtava fašizma 2 (dalje u tekstu: Poduzeće) upisano je 25. prosinca 1989. u registar Okružnog privrednog suda Varaždin rješenjem broj Fi-473/89. Poduzeće je osnovano 1947. Djelatnost Poduzeća je trgovina na malo prehrambenim i neprehrambenim proizvodima, trgovina na malo mješovitom robom, trgovina na veliko prehrambenim proizvodima, ugostiteljstvo, cestovni prijevoz, pružanje komercijalnih, računovodstveno knjigovodstvenih, transportnih usluga i priređivanje zabavnih i igara na sreću.

Poduzeće je na dan 31. prosinca 1991. imalo 372 zaposlenika. U vrijeme pretvorbe direktor je bio Antun Kočet.

U bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991. aktiva odnosno pasiva iskazana je u iznosu 245.914.000.- HRD, što je prema tečaju 1,- DEM = 55.- HRD iznosilo 4.471.164, DEM.

2.2. Statusne i druge promjene

Pretvorba Poduzeća u dioničko društvo upisana je u sudski registar Okružnog privrednog suda Varaždin rješenjem Fi-2590/92 od 2. studenoga 1992., a društvo je upisano pod tvrtkom IMA, dioničko društvo za promet robom, Ivanec, Trg hrvatskih Ivanovaca 1.

Skraćena tvrtka je IMA d.d., Ivanec, Trg hrvatskih Ivanovaca 1 (dalje u tekstu: Društvo) s temeljnim kapitalom u iznosu 4.759.408,- DEM.

Usklađivanje općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima upisano je u sudski registar rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu broj 95/277-2 od 20. rujna 1995.

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu pod brojem III St-66/00-10 od 14. prosinca 2000. otvoren je stečajni postupak s danom 19. prosinca 2000., a za stečajnog upravitelja imenovan je Ivan Hudoletnjak.

2.3. Vlasnički povezana društva

Društvo nije osnivalo druga trgovačka društva.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Odluku o pretvorbi donio je radnički savjet Poduzeća 24. travnja 1992., a predsjednik radničkog savjeta bio je Dragutin Mesec. U dokumentaciji nema podataka o drugim članovima.

Prema odluci procijenjena vrijednost Poduzeća s dokapitalizacijom iznosi 4.862.212,- DEM ili 534.843.320.- HRD, a bez dokapitalizacije 4.699.982,- DEM, odnosno dokapitalizacija iznosi 162.230,- DEM. Radnički savjet je 28. svibnja 1992. donio izmjene i dopune odluke o pretvorbi prema kojoj procijenjena vrijednost Poduzeća s dokapitalizacijom iznosi 4.759.408,- DEM ili 447.384.352.- HRD, a bez dokapitalizacije 4.699.982,- DEM, odnosno dokapitalizacija iznosi 59.426,- DEM. U odluci je navedeno da se osnovna glavica dijeli na 46 868 dionica, a nominalna vrijednost jedne dionice iznosi 10.000.- HRD. Odlukom nije usklađen broj dionica i nominalna vrijednost s procijenjenom vrijednošću Poduzeća. Odluka o pretvorbi i druga dokumentacija propisana odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća dostavljeni su Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) 28. svibnja 1992.

Prema odluci bilo je moguće zaposlenima i ranije zaposlenima u prvom krugu upisati uz popust 50,0% procijenjene vrijednosti Poduzeća uz obročni otkup upisanih dionica u roku pet godina. Pravo na otkup dionica uz popust i otplatu u obrocima imale su i druge fizičke osobe utvrđene odredbom članka 5. stavak 1. točka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Preostale neupisane dionice predviđeno je prenijeti fondovima.

3.1.1. Razvojni program

Razvojni program izradio je Zavod za ekonomiku i organizaciju poslovanja, Varaždin u svibnju 1992., uz sudjelovanje zaposlenika. U programu je navedeno da je koncem 1991. Poduzeće obavljalo djelatnost trgovine na malo u 45 prodavaonica te opskrbljivalo općinu Ivanec sa 60,0-70,0% roba. Djelatnost ugostiteljstva bila je organizirana u deset buffeta. Razvoj Poduzeća planiran je kroz tri veća investicijska ulaganja u razdoblju pet godina u iznosu 96.400.000.- HRD ili 1.025.532,- DEM, prema tečaju iz travnja 1992. koji je iznosio 1,- DEM = 94.- HRD.

U cilju ostvarivanja pozitivnog i efikasnog poslovanja te povećanja plasmana roba planirano je u objekt distributivnog centra (diskont i dogradnja kancelarijskih prostora) u Ivancu u 1992. uložiti 18.000.000.- HRD, u skladište neprehrambene robe u Ivancu (dvorište distributivnog centra) planirano je u 1995. ulaganje 22.000.000.- HRD, a u opskrbni centar u Lepoglavi planirano je ulaganje u 1996. u iznosu 56.400.000.- HRD. U osnovna sredstva uložilo bi se 67.900.000.- HRD, a u obrtna 28.500.000.- HRD. Programom su planirana sredstava (bruto) po izvorima te su sredstva dokapitalizacije iskazana u iznosu 15.249.620.- HRD ili 162.230,- DEM, vlastita sredstva Poduzeća u iznosu 31.000.000.- HRD ili 329.787,- DEM, iz dividende iznos 14.000.000.- HRD ili 148.936,- DEM te kredit Hrvatskog fonda za razvoj u iznosu 56.400.000.- HRD ili 600.000,- DEM, odnosno ukupno 116.649.620.- HRD ili 1.240.953,- DEM. Nije planirano povećanje zaposlenih već bi se zbog povećanja proizvodnosti i modernizacije poslovanja broj zaposlenika smanjio za 10,0%. Nakon pretvorbe planirano je zatvoriti ili prodati nerentabilne objekte, a sredstva upotrijebiti za rekonstrukciju robne kuće u Ivancu (izgradnja krova i uređenje podruma) te za održavanje drugih objekata. Novi razvojni program kojim bi se uskladilo financiranje sredstvima dokapitalizacije u iznosu 59.426,- DEM nije donesen.

3.1.2. Program pretvorbe

Program pretvorbe sadrži opće podatke o Poduzeću, odabrani način pretvorbe, pojedinosti o uvjetima stjecanja dionica i popustima propisanim odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, pojedinosti u vezi dionica i načinu pretvorbe.

Poduzeće je 28. svibnja 1992. donijelo program pretvorbe kojim je utvrđena pretvorba prodajom dionica uz popust, dokapitalizacijom i prijenosom neprodanog dijela fondovima za vrijednost Poduzeća 4.862.212,- DEM. Prodaja dijela Poduzeća uz popust planirana je u vrijednosti 2.081.000,- DEM, te bi uz prosječan popust od 40,6% u iznosu 844.262,- DEM uplata iznosila 1.236.738,- DEM. Dokapitalizacija je planirana sredstvima 23 zaposlenih i ranije zaposlenih u vrijednosti 286.000,- DEM, što s prosječnim popustom od 43,0% iznosi 162.230,- DEM. Vrijednost Poduzeća za prijenos fondovima planirana je u iznosu 2.495.212,- DEM. Poduzeće nije uskladilo program pretvorbe s izmjenama i dopunama odluke o pretvorbi od 28. svibnja 1992.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske, podružnica Varaždin je 27. studenoga 1991. sastavila izvješće o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna Poduzeća za 1990. Utvrđeno je da Poduzeće nema sređenu dokumentaciju za zemljište i objekte, odnosno da je gruntovno evidentirana površina 87 004,45 m², a knjigovodstveno 73 800 m². Također je navedeno da zemljište površine 842,33 m², koje je bilo nacionalizirano, u knjigovodstvu nije evidentirano te da zbog postupka sređivanja vlasništva nije knjigovodstveno evidentirano zemljište površine 2 486 m². Dodatak izvještaju o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1990. i kontroli popisa sredstava i izvora sredstava Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. izrađen je 15. svibnja 1992. a njime je utvrđeno da je Poduzeće obavilo popis sredstava i izvora sredstava za 1991. u skladu s popisima.

3.1.4. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća izradio je Zavod za ekonomiku i organizaciju poslovanja Varaždin. Elaboratom je procijenjena vrijednost Poduzeća u iznosu 258.499.000.- HRD ili 4.699.982,- DEM primjenom tečaja 55.- HRD za 1,- DEM, koji je važio na dan 31. prosinca 1991. Za procjenu vrijednosti Poduzeća primijenjen je statički pristup i metoda tržišne vrijednosti. Stanovi nisu uključeni u vrijednost Poduzeća na temelju odluke radničkog savjeta od 24. travnja 1992.

U tablici broj 1 daje se pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1991.

Tablica broj 1

Knjigovodstvena i procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991.

Opis	Knjigovodstvena vrijednost		Procijenjena vrijednost	
	HRD	DEM	HRD	DEM
A) Dugotrajna imovina	118.061.000.-	2.146.564,-	249.941.000.-	4.544.382,-
1. Materijalna ulaganja	117.183.000.-	2.130.600,-	249.063.000.-	4.528.418,-
1.1. Zemljište	4.224.000.-	76.800,-	4.224.000.-	76.800,-
1.2. Građevinski objekti	100.404.000.-	1.825.527,-	183.940.000.-	3.344.364,-
1.3. Oprema	7.538.000.-	137.054,-	55.882.000.-	1.016.036,-
1.4. Drugo	5.017.000.-	91.218,-	5.017.000.-	91.218,-
2. Nematerijalna ulaganja	878.000.-	15.964,-	878.000.-	15.964,-
B) Kratkotrajna imovina	110.047.000.-	2.000.855,-	112.079.000.-	2.037.800,-
1. Zalihe	64.630.000.-	1.175.091,-	65.110.000.-	1.183.818,-
2. Kratkoročna potraživanja	30.601.000.-	556.382,-	32.153.000.-	584.600,-
3. Vrijednosni papiri i novčana sredstva	14.816.000.-	269.382,-	14.816.000.-	269.382,-
C) Izvanposlovna aktiva	17.806.000.-	323.745,-	4.186.000.-	76.109,-
D) Ukupno imovina (A+B+C)	245.914.000.-	4.471.164,-	366.206.000.-	6.658.291,-
E) Obveze	107.707.000.-	1.958.309,-	107.707.000.-	1.958.309,-
1. Dugoročna rezerviranja	3.884.000.-	70.618,-	3.884.000.-	70.618,-
2. Dugoročne obveze	4.882.000.-	88.764,-	4.882.000.-	88.764,-
3. Kratkoročne obveze	97.737.000.-	1.777.037,-	97.737.000.-	1.777.037,-
4. Pasivna vremenska razgraničenja	1.204.000.-	21.890,-	1.204.000.-	21.890,-
F) Vrijednost Poduzeća (D-E)	138.207.000.-	2.512.855,-	258.499.000.-	4.699.982,-

Nekretnine Poduzeća smještene su na više lokacija, a procijenjene su u iznosu 3.421.164,- DEM. Sjedište je smješteno u Ivancu, dok se drugi poslovni objekti nalaze na području bivše općine Ivanec. Koncem 1991. Poduzeće je obavljalo djelatnost trgovine na malo u jednoj robnoj kući, dvanaest samoposluga, tri diskonta, sedamnaest mješovitih prodavaonica, tri prodavaonice tekstila, dvije prodavaonice namještaja i sedam prodavaonica specijalizirane robe. Djelatnost ugostiteljstva bila je organizirana u deset buffeta. Elaboratom o procjeni vrijednosti Poduzeća iskazano je 47 građevinskih objekata i to objekti na 14 lokacija u Ivancu (robna kuća, pristupna cesta i parkiralište, visokoregalno skladište s aneksom, portirnica, kontejneri, rampa za servis vozila, ograda i kolni ulaz, prometnice, plato i parkiralište, skladište neprehrane, prodavaonica Namještaj, poslovni prostori u stambeno - poslovnoj zgradi, samoposluživanje u stambeno - poslovnom naselju, prodavaonica Metal, prodavaonica Željezar), 9 lokacija u Lepoglavi (upravna zgrada, poslovna zgrada Stara škola, skladište Borje, poslovna zgrada Borje, zgrada Klarić, prodavaonica Željezar, prodavaonica 470, prodavaonica 469, minimarket), kiosk Bistrica, kiosk Prigorec, prodavaonica Lančić, market Voća Donja, samoposluživanje Voća Gornja, market Maruševac, asfalt oko marketa, samoposluživanje Klenovnik, poslovno - stambena zgrada Klenovnik, buffet Margečan, prodavaonica Vrbno, prodavaonica Cvetlin, prodavaonica Gačice, prodavaonica Jerovec, prodavaonica s vanjskim skladištem Višnjica, željezar, skladište i buffet Bednja, minimarket Bednja, samoposluživanje i buffet Rinkovec, prodavaonica i buffet Punikve, samoposluživanje i buffet Radovan, prodavaonica Trakošćan, prodavaonica Novaki, apartman Petrčane i apartman Gajac - Pag.

Vrijednost zemljišta površine 92 071,69 m² procijenjena je u iznosu 4.224.000.- HRD ili 76.800,- DEM. Za izračunavanje vrijednosti zemljišta korištene su cijene općinske uprave društvenih prihoda Općine Ivanec po katastarskim općinama na dan 31. prosinca 1991. U elaboratu je navedeno da je dio zemljišta koje koristi Poduzeće nacionalizirano i gruntovno nije preneseno na Poduzeće, a jedan dio je u zajedničkom korištenju te nije u vlasništvu. Kao dokaz o pravu korištenja nekretnina korišteni su izvodi iz zemljišnih knjiga Općinskog suda Ivanec i kupoprodajni ugovori. Za nacionaliziranu imovinu nisu rezervirane dionice. Procjenom nije obuhvaćeno građevinsko zemljište za četiri građevinska objekta koji su bili nacionalizirani, a koji su obuhvaćeni procjenom (u Ivancu skladište neprehrane, prodavaonica Metal, prodavaonica Željezar, te prodavaonica u Jerovcu). Površina zemljišta koje je trebalo uključiti u elaborat iznosi za skladište neprehrane 471 m², prodavaonicu Željezar 173 m² i prodavaonicu u Jerovcu 133 m², odnosno ukupno 777 m² u iznosu 78.050.- HRD ili 1.419,- DEM, dok za prodavaonicu Metal nije moguće odrediti površinu jer se nalazila u objektu koji nije bio etažiran. S obzirom da su procjenom obuhvaćeni građevinski objekti za koje je Poduzeće navelo da su nacionalizirani i na koje je imalo upisano pravo korištenja trebalo je procjenom obuhvatiti i građevinsko zemljište.

Također elaboratom nije procijenjeno zemljište za devet poslovnih objekata koji su se nalazili u zgradama gdje nije provedeno etažiranje odnosno bilo je u zajedničkom korištenju (u Ivancu prodavaonica Namještaj, poslovni prostori u stambeno - poslovnoj zgradi, samoposluga, u Lepoglavi dvije prodavaonice te prodavaonice u Lančiću, Rinkovcu, Punikvama i Trakošćanu). Elaboratom nije obuhvaćeno zemljište apartmana Gajac površine 179 m², dok je za apartman Petrčane pravo vlasništva upisano na poduzeće Soko, Mostar.

U procijenjenu vrijednost Poduzeća nisu uključene spomenute nekretnine (zemljišta) za koje je u zemljišnim knjigama upisano pravo korištenja. Navedeno nije u skladu s odredbom članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i odredbama Uputa za provedbu članka 11. spomenutog Zakona. Za zemljište koje nije uključeno u procjenu Društvo je trebalo zatražiti obnovu postupka radi povećanja temeljnog kapitala ili ga prenijeti Fondu u skladu s odredbom članka 47. Zakona o privatizaciji, a što nije učinjeno.

Za zemljište površine 3 002 m², k.č.br. 839/2, upisano u z.k.ul. 5 813, k.o. Ivanec, a koje se odnosi na park Ivanec, kod procjene nije korištena cijena za građevinsko zemljište koja je iznosila 115.- HRD/m² već je korištena cijena za livadu u iznosu 15.- HRD/m², te je na taj način vrijednost navedenog zemljišta iskazana za 5.458,18 DEM manje. Navedenim nije postupljeno u skladu s odredbom Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

U potvrdi na namjeravanu pretvorbu koju je dala Agencija 24. srpnja 1992. navedeno je da u vrijednost društvenog kapitala nije uključena vrijednost zemljišta površine 4 602 m² zbog neriješenih imovinsko pravnih odnosa na više lokacija općine Ivanec, od čega se 4 318 m² odnosi na zajedničko korištenje, a 284 m² na nacionalizirano zemljište. Prometna vrijednost građevinskog zemljišta koje nije uključeno u vrijednost društvenog kapitala u potvrdi je utvrđena u iznosu 911.240.- HRD ili 8.284,- DEM. Također je navedeno da se Poduzeće obvezuje na vlastiti trošak urediti imovinsko - pravne odnose predmetnog zemljišta nakon upisa dioničkog društva u sudski registar.

Građevinski objekti procijenjeni su u iznosu 183.940.000.- HRD ili 3.344.364,- DEM, a obuhvaćaju procjenu nekretnina na 45 lokacija. Robna kuća u Ivancu procijenjena je u vrijednosti 945.231,- DEM, visokoregalno skladište s aneksom (distributivni centar) procijenjen je u iznosu 732.846,- DEM, dok su drugi objekti procijenjeni u iznosu 1.666.287,- DEM. U elaboratu je navedeno da se procjena temelji na razlici nove vrijednosti građevinskih objekata i umanjene vrijednosti građevinskih objekata zbog starosti i trošnosti.

Društvo je u kolovozu 1997. uputilo Fondu zahtjev za obnovu postupka u kojem navodi da je elaboratom obuhvaćeno zemljište površine 291,60 m² k.č.br. 2690/2, z.k.ul. 427, k.o. Čalinec, da elaboratom nije bila obuhvaćena zgrada na tom zemljištu jer nije imala knjigovodstvene niti procijenjene vrijednosti, odnosno da je u ruševnom stanju. Prema priloženoj procjeni sudskog vještaka od rujna 1997. prometna vrijednost zgrade iskazana je s vrijednošću nula, sadašnja građevinska vrijednost u iznosu 19.229,33 kn za koju je Fond utvrdio sadašnju građevinsku vrijednost u iznosu 49.613,00 kn. Društvo je navedenu nekretninu (zemljište i zgradu) prodalo 23. listopada 1997. za 22.500,- DEM. Također, elaboratom o procjeni vrijednosti nije bila obuhvaćena nekretnina k.č.br. 508, z.k.ul. 1489, k.o. Ivanec koja se sastojala od jedne prodavaonice i sedam skladišta površine 210,54 m². Prema procjeni sudskog vještaka iz listopada 1997. prometna vrijednost navedene nekretnine iskazana je s vrijednošću nula, sadašnja građevinska vrijednost u iznosu 18.020,72 kn za koju je Fond utvrdio sadašnju građevinsku vrijednost u iznosu 73.852,00 kn. Procjenom nije obuhvaćena vrijednost zemljišta. Ove nekretnine (zemljište i objekte) Društvo je prodalo u kolovozu 1998. za 18.000,00 kn ili 5.000,- DEM, dok je prema procjeni Porezne uprave, Ispostava Ivanec prometna vrijednost iznosila 33.700,00 kn.

U dokumentaciji Fonda od 17. listopada 1997. navedeno je da prihvaćena procijenjena vrijednost navedenih dviju nekretnina iznosi 123.465,00 kn. Fond nije donio rješenje o povećanju vrijednosti temeljnog kapitala te za spomenuti iznos nije povećana vrijednost temeljnog kapitala niti su nekretnine prenesene Fondu, što nije u skladu s odredbom članka 47. Zakona o privatizaciji.

Vrijednost opreme procijenjena je u iznosu 55.882.000.- HRD ili 1.016.036,- DEM, a procjenjivana je na temelju usporedbe s tekućim cijenama uvažavajući tehnološku otpisanost, knjigovodstvene vrijednosti, stupanj istrošenosti i pojedinačne nabavne vrijednosti na tržištu.

Druga materijalna ulaganja procijenjena u iznosu 5.017.000.- HRD ili 91.218,- DEM odnosi se na materijalna ulaganja u pripremi u iznosu 54.381,- DEM, predujmove za materijalna ulaganja u iznosu 1.564,- DEM i dugoročna ulaganja u iznosu 35.273,- DEM.

Nematerijalna ulaganja procijenjena su u iznosu 878.000.- HRD ili 15.964,- DEM.

Procijenjenu vrijednost kratkotrajne imovine u iznosu 112.079.000.- HRD ili 2.037.800,- DEM čine procijenjena vrijednost zaliha u iznosu 65.110.000.- HRD ili 1.183.818,- DEM, kratkoročnih potraživanja u iznosu 32.153.000.- HRD ili 584.600,- DEM te vrijednosnih papira i novčanih sredstava u iznosu 14.816.000.- HRD ili 269.382,- DEM.

U elaboratu je navedeno da su zalihe materijala evidentirane u poslovnim knjigama po cijeni koštanja te da je ta cijena uzimana kod procjene, dok se trgovačka roba evidentira po nabavnim i prodajnim cijenama, a za procjenu su korištene nabavne cijene.

Najznačajnija potraživanja odnose se na potraživanja od kupaca u zemlji u iznosu 393.673,- DEM i dane pozajmice u iznosu 97.509,- DEM. U elaboratu je navedeno da su potraživanja procijenjena u knjigovodstvenom iznosu, a da je za otpisana potraživanja (ispravak vrijednosti) procijenjena naplata oko 80,0%.

Procijenjena vrijednost izvanposlovne aktive iskazana je u iznosu 4.186.000.- HRD ili 76.109,- DEM, a manja je od knjigovodstvene jer stanovi nisu procjenjivani, a dugoročna ulaganja u bivše samoupravne interesne zajednice i fondove Federacije procijenjena su s vrijednošću nula. U okviru izvanposlovne aktive iskazana je procijenjena vrijednost apartmana Petrčane u iznosu 8.378,- DEM i dva apartmana u Gajcu u iznosu 43.809,- DEM.

Društvo nije prenijelo stanove na upravljanje stambenom fondu, a što je bilo u obvezi s obzirom na odluku radničkog savjeta, niti ih je procijenilo u društveni kapital. Društvo nema dokumentacije o potraživanjima za prodane stanove na obročnu otplatu i obvezu za uplatu u državni proračun, a izvješću revizijske tvrtke za 1998. iskazana su potraživanja s osnove prodaje stanova na obročnu otplatu u iznosu 399.457,00 kn, dok su obveze po osnovi prodaje stanova prema državnim institucijama iskazane u iznosu 266.634,00 kn. U dopisu stečajnog upravitelja od 26. svibnja 2003. navedeno je da je u 1992. deset stanova prodano, od kojih su dva otplaćena, a osam ih se otplaćuje.

Prema članku 47. Zakona o privatizaciji dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi, prenose se Fondu, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu.

Procjena vrijednosti obveza u iznosu 107.707.000.- HRD ili 1.958.309,- DEM odnosi se na dugoročna rezerviranja u iznosu 3.884.000.- HRD ili 70.618,- DEM, dugoročne obveze u iznosu 4.882.000.- HRD ili 88.764,- DEM, kratkoročne obveze u iznosu 97.737.000.- HRD ili 1.777.037,- DEM, pasivna vremenska razgraničenja u iznosu 1.204.000.- HRD ili 21.890,- DEM. U elaboratu je navedeno da za iznos dugoročnih rezerviranja postoji odluka radničkog savjeta i plan ulaganja, o čemu nema priložene dokumentacije uz elaborat. Za obveze je navedeno da su procijenjene u iznosu knjigovodstvene vrijednosti na dan 31. prosinca 1991.

Nasljednici prijašnjih vlasnika podnijeli su Uredu za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec zahtjev za povrat i naknadu nacionalizirane imovine, nekretnine upisane u z.k.ul. 427, k.č.br. 2690/2, k.o. Čalinec površine 291,60 m² (poslovna zgrada i dvorište) nacionalizirane 1959. i 1960., koju je općina Ivanec dodijelila bez naknade Poduzeću na korištenje 1965., a u kojem je bila smještena prodavaonica u Maruševcu. Elaboratom o procjeni vrijednosti iz 1992. zemljište površine 291,60 m² procijenjeno je prema cijenama općinske uprave društvenih prihoda na dan 31. prosinca 1991. u iznosu 185,56 DEM. Navedenim elaboratom nije bila obuhvaćena zgrada na tom zemljištu. Društvo je u kolovozu 1997. zatražilo od Fonda obnovu postupka.

Rješenjem Fonda od 25. ožujka 1998. odbačen je prijedlog za obnovu postupka davanja potvrde na namjeravanu pretvorbu od 24. srpnja 1992., a koji su podnijeli nasljednici 6. i 24. studenoga 1997. Nasljednici su podnijeli tužbu Upravnom sudu Republike Hrvatske koji je 22. veljače 2001. donio presudu kojom je djelomično uvažena tužba, odnosno poništeno je rješenje Fonda od 25. ožujka 1998. u dijelu kojim se odbacuje prijedlog za obnovu postupka davanja potvrde na namjeravanu pretvorbu od 24. srpnja 1992. Fond je proveo obnovu postupka pretvorbe te je rješenjem od 12. studenoga 2001. odbio zahtjev za isključenjem nekretnine k.č.br. 2690, k.o. Čalinec iz temeljnog kapitala Poduzeća.

Nasljednici su utužili Društvo radi utvrđivanja ništavosti ugovora o kupoprodaji nekretnina od listopada 1997., koji postupak se vodi na Trgovačkom sudu u Varaždinu. U dopisu suda od 10. travnja 2003. navedeno je da spor nije pravomoćno okončan već je doneseno rješenje 17. prosinca 2001. kojim je prekinut parnični postupak do pravomoćnog okončanja postupka obnove pretvorbe kojeg je proveo Fond i donio rješenje 12. studenoga 2001. Prema obavijesti Ureda državne uprave u Varaždinskoj županiji, Pododsjek za gospodarstvo, prostorno uređenje, graditeljstvo i imovinsko pravne poslove, Ispostava Ivanec od 10. travnja 2003. Ured je privremeno obustavio postupak utvrđivanja naknade do donošenja odluke Trgovačkog suda u Varaždinu.

Nasljednici prijašnjih vlasnika zemljišta oduzetog na temelju odluke Kotarske komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju u Ivancu od 15. studenoga 1947., koje se odnosi na k.č.br. 839/2, z.k.ul. 5813, k.o. Ivanec, površine 3002 m², podnijeli su zahtjev za povrat i naknadu imovine Uredu za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec u svibnju 1997. u kojem se navodi i spomenuta čestica. Općina Ivanec je 1. studenoga 1974. pravnom predniku Društva dala na korištenje bez naknade neizgrađeno građevinsko zemljište k.č.br. 839/2 površine 3 002 m² u svrhu izgradnje hotela. Navedena nekretnina je obuhvaćena elaboratom o procjeni vrijednosti. Ured državne uprave u Varaždinskoj županiji, Pododsjek za gospodarstvo, prostorno uređenje, graditeljstvo i imovinsko pravne poslove, Ispostava Ivanec donio je 19. veljače 2003. djelomično rješenje kojim je odbijen zahtjev za povrat u vlasništvo i posjed navedene nekretnine, na koje je uložena žalba te je dostavljeno na rješavanje Ministarstvu uprave i pravosuđa.

Grad Ivanec, kao pravni sljednik općine Ivanec, je u listopadu 2000. utužio Društvo radi utvrđivanja prava vlasništva jer pravni prednik Društva nije ni započeo gradnju hotela, a ugovorom od 1. studenoga 1974. obvezao se izgraditi hotel u roku tri godine ili gubi pravo korištenja građevinskog zemljišta.

Zahtjev za povrat i naknadu nacionalizirane imovine podnio je nasljednik prijašnjeg vlasnika Uredu za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec zahtijevajući povrat nekretnine ili isplatu naknade po tržišnoj vrijednosti za nekretninu upisanu u z.k.ul. 3276, k.č.br. 2387, k.o. Lepoglava, a koja se odnosi na 103 m² poslovnog prostora nacionaliziranog rješenjem Komisije za nacionalizaciju pri Izvršnom vijeću Sabora Narodne republike Hrvatske od 10. lipnja 1961. U z.k.ul. 3276, k.č.br. 2387, k.o. Lepoglava upisana je nekretnina površine 696 m² (poslovna zgrada i dvorište) nacionalizirana na temelju rješenja komisije za nacionalizaciju. Navedena nekretnina je obuhvaćena elaboratom o procjeni vrijednosti u iznosu 24.205,- DEM od čega se na zemljište odnosi iznos 1.327,- DEM, a na poslovnu zgradu 22.878,- DEM.

Ured za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec, donio je rješenje 21. siječnja 1999. na koje je podnositelj zahtjeva izjavio žalbu Ministarstvu pravosuđa, Upravi za građansko pravo koja je 11. svibnja 1999. donijela rješenje kojim je odbijena žalba. Navedenu nekretninu Društvo je prodalo u listopadu 1995. za 102.026,00 kn (procjena Porezne uprave 268.392,09 kn), a sporazumom iz rujna 1997. povećana je cijena za 67.458,00 kn te ukupna prodajna cijena iznosi 169.484,00 kn.

Prema zahtjevu za naknadu za poslovni prostor od 133 m² sagrađen na k.č.br. 459, z.k.ul. 2142, k.o. Jerovec doneseno je rješenje Ureda za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec 3. ožujka 1999., a zaključak o ispravci grešaka u rješenju 15. veljače 2002. Zemljište nije obuhvaćeno elaboratom, a Društvo nije provelo obnovu postupka u skladu s odredbama članka 47. Zakona o privatizaciji. Navedenu nekretninu Društvo je prodalo nakon pete dražbe u siječnju 2002. za iznos 40.404,57 kn ili 10.437,94 DEM.

Prema zahtjevu za povrat u vlasništvo i posjed poslovnog prostora površine 138,8 m² i pripadajućeg zemljišta na kojem se ta zgrada nalazi k.č.br. 364/1, z.k.ul. 1048, k.o. Očura površine 232 čhv (835,20 m²) Ured za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec doneseno je rješenje 8. travnja 1999., koje je nakon žalbe poništeno te je predmet vraćen na ponovni postupak. Ured za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec donio je 28. travnja 2003. djelomično rješenje kojim je zahtjev odbijen te je utvrđeno pravo na naknadu u dionicama u vlasništvu Fonda ili obveznicama Republike Hrvatske.

Zahtjev za naknadu za nacionalizirane poslovne prostore izgrađene na k.č.br. 495/1, 495/3, 501/2, z.k.ul. 8297, k.o. Ivanec i k.č.br. 491, 494/1, 493, z.k.ul. 4330, k.o. Ivanec podnijeli su nasljednici prijašnjih vlasnika te je Ured za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije 27. studenoga 2001. donio djelomično rješenje kojim je ovlaštenicima utvrđeno pravo na naknadu u obveznicama Republike Hrvatske, a visinu naknade predviđeno je utvrditi dopunskim rješenjem po donošenju kriterija za građevinsko zemljište. Zemljište nije obuhvaćeno elaboratom.

Navedene nekretnine Društvo je prodalo u 1995. za 38.443,00 kn (procjena Porezne uprave 60.806,00 kn), zatim su zaključenim sporazumom u veljači 1996. vraćene te ih je Društvo prodalo u 1998. za 780.000,00 kn ili 200.000,- DEM.

Zahtjev za naknadu za nacionaliziranu imovinu na k.č.br. 508, z.k.ul. 1489, k.o. Ivanec podnijeli su nasljednici prijašnjih vlasnika te je Ured za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec donio 22. ožujka 2001. djelomično rješenje kojim je utvrđeno pravo na naknadu, a visinu naknade predviđeno je utvrditi dopunskim rješenjem po donošenju kriterija za građevinsko zemljište. Navedene nekretnine (jedna prodavaonica i sedam skladišta površine 210,54 m²) nisu bile obuhvaćene elaboratom o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća od 31. prosinca 1991., niti je obnovom postupka povećana vrijednost temeljnog kapitala, a ni nekretnine nisu prenesene Fondu. Ove nekretnine Društvo je prodalo u kolovozu 1998. za 18.000,00 kn ili 5.000,- DEM, dok je prema procjeni Porezne uprave, Ispostava Ivanec prometna vrijednost iznosila 33.700,00 kn.

Zahtjev za naknadu za nacionaliziranu imovinu na k.č.br. 817/2, z.k.ul. 4445, k.o. Ivanec podnijeli su prema tri zahtjeva nasljednici prijašnjih vlasnika te je Ured za imovinsko - pravne poslove Varaždinske županije, Ispostava Ivanec donio prema dva zahtjeva 28. kolovoza 2001. dva djelomična rješenja, te 27. rujna 2001. prema jednom dopunsko rješenje u kojem je navedeno da će se visina naknade za poslovni prostor, s pripadajućim dijelom zemljišta, utvrditi dopunskim rješenjem po donošenju mjerila za određivanje visine naknade za poslovni prostor. Zemljište nije obuhvaćeno elaboratom te nije procijenjeno u vrijednost društvenog kapitala. Prema trećem zahtjevu doneseno je 12. svibnja 2003. djelomično rješenje kojim je odbijen zahtjev za povrat u vlasništvo te je utvrđeno pravo na naknadu. Navedene nekretnine Društvo je prodalo u 1995. za 77.391,00 kn (procjena Porezne uprave 213.555,00 kn), zatim su zaključenim sporazumom u veljači 1996. vraćene te ih je Društvo prodalo u prosincu 1999. za 520.000,00 kn ili 130.000,- DEM.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Agencija Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj - Područni ured Varaždin je 24. srpnja 1992. pod brojem 306-02/92-01/9-5 donijela potvrdu na namjeravanu pretvorbu, kojom je Poduzeću dana suglasnost na provedbu pretvorbe u skladu s odlukom o pretvorbi. Temeljni kapital Poduzeća utvrđen je u iznosu 523.534.880,- HRD ili 4.759.408,- DEM, a dokapitalizacija u iznosu 6.536.860,- HRD ili 59.426,- DEM. Navedeno je da se primjenjuje srednji tečaj Narodne banke Hrvatske, koji je važio na dan donošenja odluke o pretvorbi i predaje potpune dokumentacije Agenciji 28. svibnja 1992. i iznosio je 110,- HRD za 1,- DEM.

U točki 7. potvrde, navedeno je da će Hrvatski fond za razvoj revalorizirati kupovnu vrijednost dionica indeksom porasta cijena na malo do dana zaključivanja ugovora.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Poduzeće je 1. kolovoza 1992. objavilo prodaju dionica u Večernjem listu. Oglas je sadržavao sve propisane elemente. Vrijednost Poduzeća objavljena u oglasu iznosila je 534.843.320,- HRD, odnosno 4.862.212,- DEM, od čega se na procijenjenu vrijednost Poduzeća odnosilo 516.998.020,- HRD ili 4.699.982,- DEM, a na dokapitalizaciju 17.845.300,- HRD ili 162.230,- DEM. Podaci objavljeni u oglasu odnosili su se na potvrdu za koju je revizijom utvrđeno da Društvo i Fond u postupku pretvorbe nisu prema njoj postupali. U Društvu nema dokumentacije iz koje bi bilo vidljivo zašto je oglasom objavljena vrijednost Poduzeća i dokapitalizacije u iznosima u kojima nije proveden postupak pretvorbe. Uz oglas je objavljen i obrazac ponude za upis i otkup dionica.

Od 47 594 dionica raspoloživih za prodaju, zaposleni i ranije zaposleni upisali su 26 996 dionica nominalne vrijednosti 2.699.600,- DEM ili 56,7%, od čega 23 500 dionica s popustom nominalne vrijednosti 2.350.000,- DEM ili 49,4% i 2 350 dionica bez popusta nominalne vrijednosti 235.000,- DEM ili 4,9%, a 1 146 dionica nominalne vrijednosti 114.600,- DEM ili 2,4% odnosi se na dokapitalizaciju. Neupisanih 20 598 dionica nominalne vrijednosti 2.059.800,- DEM ili 43,3% preneseno je fondovima, od čega Fondu 13 732 dionice nominalne vrijednosti 1.373.200,- DEM ili 28,9% i mirovinskim fondovima 6 866 dionica nominalne vrijednosti 686.600,- DEM ili 14,4%.

Fond je 20. kolovoza 1992. zaključio sa zaposlenima i ranije zaposlenima 328 ugovora o prodaji 25 850 dionica, od čega 322 ugovora o prodaji 23 500 dionica uz popust i šest ugovora o prodaji 2 350 dionica bez popusta. Ugovori su zaključeni na rok otplate pet godina s plaćanjem ugovorene cijene u 59 mjesečnih obroka, koji dopijevaju do 27. u mjesecu za protekli mjesec, ne računajući prvi obrok, koji dopijeva u roku sedam dana od zaključivanja ugovora. Dinamika otplate ugovorena je na način da se u prvoj godini otplaćuje 5,0%, u drugoj 10,0%, u trećoj 20,0%, u četvrtoj 30,0% te u petoj 35,0% ukupno ugovorenog iznosa. Ukoliko kupci otplate sve ili određeni broj obroka prije rokova utvrđenih ugovorom, revalorizacija će se obračunavati na dan uplate. Za slučaj zakašnjenja s otplatom obroka ugovorena je zatezna kamata, a Fond može raskinuti ugovor ukoliko kupci ne plate uzastopno tri mjeseca obroka. Revalorizacija prodajne cijene ugovorena je u skladu sa Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća.

Ugovori su zaključeni prema tečaju 1,- DEM = 156,3 HRD, koji je izračunan na način da je tečaj iz potvrde 1,- DEM = 110.- HRD (koji je važio na dan predaje potpune dokumentacije Agenciji) revaloriziran indeksom porasta cijena na malo od dana predaje potpune dokumentacije do dana zaključivanja ugovora. Ukupna ugovorena cijena za kupnju dionica uz popust i bez popusta iznosila je 253.040.322.- HRD, od čega za dionice uz popust 216.309.822.- HRD, a za dionice bez popusta 36.730.500.- HRD. Prvi obrok za dionice uz popust i bez popusta uplaćen je Hrvatskom fondu za razvoj u ugovorenom roku u iznosu 4.574.344.- HRD.

Poduzeće je u kolovozu 1992. Upravnom sudu Republike Hrvatske podnijelo tužbu protiv Republike Hrvatske, odnosno Agencije radi poništenja točke 7. potvrde, jer je smatralo da je u suprotnosti s člankom 13., 19. i 20. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Upravni sud Republike Hrvatske u ožujku 1993. donio je rješenje kojim je odbacio tužbu kao nedopuštenu.

Poduzeće je 19. kolovoza 1992. zaključilo ugovore o dokapitalizaciji s 15 zaposlenika u ukupnom iznosu 17.911.980.- HRD ili 114.600,- DEM. Ukupno ugovoreni popust iznosio je 8.623.696.- HRD ili 55.174,- DEM te su ulagatelji na ime dokapitalizacije uplatili 9.288.284.- HRD ili 59.426,- DEM na blagajni Poduzeća 25. kolovoza 1992. Osnivačka skupština održana je 6. veljače 1993.

3.4. Upis u sudski registar

Društvo je upisano u sudski registar Okružnog privrednog suda Varaždin rješenjem Fi-2590/92 od 2. studenoga 1992. pod tvrtkom Ima dioničko društvo za promet robom, Ivanec, Trg hrvatskih Ivanovaca 1. Kao direktor upisan je Antun Kočet. Osnivačka glavnicica iskazana je u iznosu 523.534.880.- HRD ili 4.759.408,- DEM, a kao osnivači upisani su Hrvatski fond za razvoj s ulogom 1.373.200,- DEM ili 28,9%, Fond radnika s ulogom 480.600,- DEM ili 10,1%, Fond poljoprivrednika s ulogom 206.000,- DEM ili 4,3%, Antun Kočet s ulogom 174.000,- DEM ili 3,6% te drugi dioničari s ulogom 2.525.608,- DEM ili 53,1%.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom i bez popusta

Zaposleni i ranije zaposleni zaključili su s Fondom 328 ugovora za kupnju 25 850 dionica nominalne vrijednosti 2.585.000,- DEM, od čega 23 500 dionica uz popust nominalne vrijednosti 2.350.000,- DEM i 2 350 dionica bez popusta nominalne vrijednosti 235.000,- DEM. Ugovorena je obročna otplata u roku pet godina u 59 mjesečnih obroka.

Društvo je 27. kolovoza 1992. prema 328 ugovora za zaposlene i ranije zaposlene uplatilo prvi obrok za dionice uz popust i bez popusta u iznosu 4.574.344.- HRD ili 24.331,62 DEM otkupom stare devizne štednje, od čega se na dionice s popustom odnosilo 879.119.- HRD, a na dionice bez popusta 3.695.225.- HRD. Otplatu dionica uz popust i bez popusta od kolovoza 1992. do studenoga 1995. obavljalo je Društvo otkupom stare devizne štednje od društava CBB d.o.o. Varaždin i MAC d.o.o. Ivanec.

Tijekom 1995. Financijska policija obavila je kontrolu pretvorbe i privatizacije te je utvrdila da je Društvo iz svojih sredstava kreditiralo otplatu dionica uz popust i dionica bez popusta za zaposlene i ranije zaposlene, što nije u skladu s odredbama članka 8. stavka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća te je naložila kreditiranim osobama da u roku deset dana vrate primljena sredstva za otplatu dionica, zajedno s pripadajućim kamatama. Zaposleni i ranije zaposleni nisu postupili prema nalogu Financijske policije.

Na temelju zapisnika Financijske policije, Klasa: 470-06/95-04/32, Ur. broj: 513-10-06/95-4 od 8. prosinca 1995., Fond je 24. svibnja 1996. donio rješenje Klasa: 943-06/95-03/198, Ur. broj: 563-04-401/96-8, kojim poništava uplate za sve četiri otplatne godine počevši od kolovoza 1992. do studenoga 1995. za kupnju dionica uz popust prema 307 ugovora u iznosu 123.341,25 kn i za dionice bez popusta prema šest ugovora u iznosu 106.845,54 kn. Kupcima je naloženo da u roku 30 dana od dana dostave rješenja, pod prijetnjom raskida ugovora uplate dionice u iznosima revaloriziranim u skladu s porastom srednjeg tečaja Narodne banke Hrvatske za DEM na dan uplate, sa zakonskim zateznim kamatama obračunanim od dana dospjeća ugovorenih obveza do dana uplate. Fond je 18. lipnja 1996. svim poslovnim bankama preko kojih su obavljane uplate, odnosno otkup stare devizne štednje, dostavio zahtjeve za storno naloga za prijenos deviznih sredstava. Poslovne banke su prema nalogu Fonda odobrile devizne račune Društva prema datumima uplata te je Društvo postalo vlasnik stare devizne štednje. Društvo je tijekom 1997. od poslovnih banaka zatražilo isplate kunske protuvrijednosti te je s bankama zaključivalo ugovore o kupoprodaji stare devizne štednje uz određene diskonte. Dioničari nisu uplatili dionice u iznosima i u roku utvrđenom u rješenju.

Društvo je 3. srpnja 1996. uputilo Fondu zamolbu radi odgode izvršenja rješenja od 24. svibnja 1996., navodeći da je najveći broj dioničara podmirio svoju obvezu prema Društvu u razdoblju od obavljene kontrole Financijske policije do donošenja rješenja Fonda.

S istim datumom Društvo je uputilo zahtjev Financijskoj policiji da provjeri podmirenje obveza dioničara prema Društvu za primljene kredite za otplatu dionica, a prema zapisniku od 8. prosinca 1995. Financijska policija obavila je provjeru uplata o čemu je sastavljen zapisnik 27. kolovoza 1996., Klasa: 470-06/95-04/32, Ur. broj: 513-10-06/95-5, kojim je utvrđeno da su dioničari uplatili Društvu 77.990,42 kn te da je nenaplaćeno 181.727,64 kn od ukupne obveze u iznosu 259.718,06 kn (od čega se 230.186,79 kn odnosi na otplatu dionica, a 29.531,27 kn na kamatu).

Fond je 29. travnja 1997. donio rješenje, Klasa: 943-06/95-03/198, Ur. broj: 563-04-401/97-12, kojim je utvrdio da su dioničari prema 264 ugovora o prodaji dionica s popustom ponovno uplatili za kupnju dionica na blagajni Društva 77.990,42 kn te naložio dioničarima da u roku od 30 dana od primitka rješenja uplate razliku između uplaćenog iznosa i iznosa utvrđenog u rješenju Fonda od 24. svibnja 1996. Također je utvrđeno da prema 43 ugovora o prodaji dionica s popustom i šest ugovora o prodaji dionica bez popusta dioničari nisu ponovno uplatili za kupnju dionica te su poduzete radnje za raskid navedenih ugovora.

Društvo je ponovno uplatilo za dionice uz popust prema 264 ugovora u tri navrata tijekom svibnja 1997. u iznosima koje su dioničari uplatili na blagajni Društva te je ukupno uplaćeno Fondu 77.990,42 kn. Uplate prema šest ugovora o prodaji dionica bez popusta u iznosu 168.201,99 kn nisu poništene i sredstva nisu vraćena poslovnim bankama, iako je rješenjem Fonda utvrđeno da dioničari nisu obavili ponovne uplate. Fond nije raskinuo navedenih šest ugovora. U Društvu nema dokumentacije o povratu sredstava dioničara prema navedenim ugovorima.

Većina dioničara je tijekom 1995. godine prodala ili prenijela bez naknade sve upisane dionice (otplaćene i neotplaćene) na nove stjecatelje, a najviše na Antuna Kočeta, direktora Društva. Prodaja ili prijenos obavljen je na temelju ugovora o reguliranju međusobnih odnosa, a prijenosi nisu evidentirani u knjizi dionica te nije vidljiv točan broj prodanih i prenesenih dionica na nove stjecatelje. Jedan primjerak ugovora nije dostavljen Fondu, što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Antun Kočet je 11. srpnja 1996. s Društvom zaključio sporazum o povratku dijela imovine po ugovorima od 27. listopada 1995., prodaji dionica te reguliranju odnosa prema menadžerskom ugovoru. Dodatkom sporazumu zaključenim s Društvom 16. srpnja 1996., a kojeg je u ime Društva potpisao predsjednik nadzornog odbora Zlatko Obadić, Antun Kočet obvezao se 7 500 dionica Društva nominalne vrijednosti 750.000,- DEM prodati Zlatku Obadiću i društvu Frankommerce d.o.o. Varaždin za 154.350,- DEM. Također se obvezao predati kupcima sve ovjerene ugovore na temelju kojih je stekao dionice i pribaviti ovjerene punomoći u korist Zlatka Obadića. Poseban ugovor o prodaji dionica između Antuna Kočeta i Zlatka Obadića nije zaključen. Navedena promjena također nije evidentirana u knjizi dionica.

Fond je 9. lipnja 1997. zaključio 238 dodataka ugovorima o prodaji dionica s popustom na obročnu otplatu. Dodaci ugovorima glase na ime dioničara, a većinu dodataka potpisao je Zlatko Obadić na temelju pisanih punomoći dioničara. Dodaci ugovorima zaključeni su na rok otplate 20 godina, osim jednog koji je zaključen na rok otplate godinu dana. Nakon zaključivanja dodataka ugovorima većina dioničara nije otplaćivala obroke za dionice Fondu. Punomoćima su dioničari ovlastili Zlatka Obadića na zaključivanje dodataka ugovorima s Fondom, zaključivanje ugovora o prodaji dionica, sudjelovanje u radu i odlučivanju na skupštini, podizanje dividende koja im pripada te raspolaganje dionicama i pravima koja iz njih proizlaze.

Prvi obrok nakon zaključivanja dodataka ugovorima prema 193 ugovora u iznosu 14.619,54 kn uplatilo je 9. kolovoza 1997. društvo Frankommerce d.o.o. Varaždin, čiji je vlasnik bio Zlatko Obadić, a pet mjesečnih obroka u razdoblju od rujna 1997. do travnja 1998. u ukupnom iznosu 73.399,00 kn uplatio je Zlatko Obadić. Plaćanja su obavljena gotovinom. Od travnja 1998. prema navedenim dodacima ugovorima u Fondu nema evidentiranih uplata. Od 44 dodataka ugovorima prema kojima su dioničari sami otplaćivali dionice Fondu, za 20 je u Fondu evidentirana jedna uplata u svibnju 1997., a za drugih 24 evidentirano je više uplata tijekom 1997. i 1998. Prema jednom dodatku ugovoru dionice su konačno otplaćene u prosincu 1998. Zlatko Obadić i društvo Frankommerce, d.o.o. Varaždin, čiji je on bio direktor, su tijekom 1999. imali u vlasništvu 27 982 dionica Društva ili 58,8% ukupnog broja dionica. Fond nije raskidao dodatke ugovorima do studenoga 1999., što nije u skladu s odredbama ugovora o prodaji dionica i dodataka ugovorima, kojima je utvrđeno da će Fond raskinuti ugovore ili dodatke ugovorima, ukoliko kupci ne plate tri dospjela obroka.

Fond je u studenome 1997., a na temelju rješenja od 29. travnja 1997. raskinuo 48 ugovora o prodaji 5 660 dionica, od čega šest ugovora o prodaji 2 350 dionica bez popusta i 42 ugovora o prodaji 3 310 dionica s popustom, jer nisu obavljene uplate u skladu s rješenjem Fonda od 24. svibnja 1996. Raskidom ugovora u portfelj Fonda preneseno je 5 036 neotplaćenih dionica, od čega 1 727 bez popusta i 3 309 s popustom, a dioničarima su pripale 623 otplaćene dionice bez popusta i jedna dionica s popustom.

U siječnju 1998. Fond je raskinuo 38 ugovora o prodaji 2 380 dionica s popustom za koje nisu zaključeni dodaci ugovorima te je 2 329 neotplaćenih dionica preneseno u portfelj Fonda, a dioničarima je pripala 51 otplaćena dionica. U veljači 1998. Fond je raskinuo dva ugovora o prodaji 180 dionica s popustom za koje nisu zaključeni dodaci ugovorima te je u portfelj Fonda prenesena 101 neotplaćena dionica, a dioničarima je pripalo 79 otplaćenih dionica. U studenome 1999. Fond je raskinuo 237 ugovora o prodaji 17 380 dionica za koje su zaključeni dodaci ugovorima te je u portfelj Fonda preneseno 15 886 neotplaćenih dionica, a 1 494 otplaćene dionice pripale su dioničarima.

Fond je u studenome 1999. također raskinuo i dva ugovora o prodaji 180 dionica za koje nisu zaključeni dodaci ugovorima te je u portfelj Fonda preneseno 179 neotplaćenih dionica, a dioničarima je pripala jedna otplaćena dionica.

U razdoblju 1995. - 1999. Fond je raskinuo 327 ugovora o prodaji 25 780 dionica, od čega 321 ugovor o prodaji 23 430 dionica uz popust i šest ugovora o prodaji 2 350 dionica bez popusta. U portfelj Fonda preneseno je 23 531 neotplaćenih dionica, od čega 21 804 dionice uz popust i 1 727 dionica bez popusta. Dioničarima je pripalo 2 249 otplaćenih dionica, od čega 1 626 dionica uz popust i 623 dionice bez popusta. U cijelosti je otplaćeno 70 dionica prema jednom ugovoru.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

4.2.1. Dionice iz portfelja Fonda

Od neprodanih 20 598 dionica nominalne vrijednosti 2.059.800,- DEM, u portfelj Fonda prenesene su 13 732 dionice nominalne vrijednosti 1.373.200,- DEM ili 28,9% temeljnog kapitala.

U veljači 1995. Fond je 1 500 dionica Društva nominalne vrijednosti 150.000,- DEM ustupio bez naplate 15 invalida Domovinskog rata ili članovima obitelji poginulih hrvatskih branitelja na temelju rješenja, a u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata. Invalidi Domovinskog rata i članovi obitelji poginulih hrvatskih branitelja su u veljači 1995. posredovanjem brokerske tvrtke prodali 1 500 dionica Društva nominalne vrijednosti 150.000,- DEM Zlatku Obadiću za 112.500,- DEM ili 75,- DEM po dionici.

Fond je 11. rujna 1995. prodao 8 500 dionica Društva nominalne vrijednosti 850.000,- DEM na javnoj dražbi putem brokerske tvrtke Ceufin brokers d.o.o. Zagreb društvu Frankommerce d.o.o. Varaždin za 850.000,- DEM, što je iznosilo 3.136.585,00 kn prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan prodaje. Kupac se obvezao ugovornu cijenu platiti obveznicama Republike Hrvatske nastalim pretvaranjem deviznih depozita građana u javni dug ili potvrdom o knjižnom potraživanju u roku sedam dana od zaključivanja ugovora. Plaćanje je obavljeno starom deviznom štednjom 15. rujna 1995. u iznosu 30.000,- DEM ili 110.973,00 kn i 18. rujna 1995. u iznosu 820.000,- DEM ili 3.030.556,00 kn.

U listopadu 1995. Fond je 3 732 dionice Društva nominalne vrijednosti 373.200,- DEM dodijelio bez naplate 47 invalida Domovinskog rata ili članovima obitelji poginulih hrvatskih branitelja na temelju rješenja.

Prema podacima iz knjige dionica 3 732 dionice Društva nominalne vrijednosti 373.200,- DEM prenesene su u prosincu 1995. na društvo Frankommerce d.o.o. Varaždin. U Društvu nema ugovora o prodaji dionica zaključenih između invalida Domovinskog rata i društva Frankommerce d.o.o. Varaždin, odnosno dokumentacije na temelju koje je društvo Frankommerce d.o.o. Varaždin upisano u knjigu dionica.

U studenome 1997. Fond je raskinuo 48 ugovora o prodaji 5 660 dionica te je u portfelj Fonda preneseno 5 036 neotplaćenih dionica Društva nominalne vrijednosti 503.600,- DEM. Tijekom 1998. Fond je raskinuo 40 ugovora o prodaji 2 560 dionica te je u portfelj Fonda preneseno 2 430 neotplaćenih dionica Društva nominalne vrijednosti 243.000,- DEM.

Fond je 3. veljače 1999. na temelju odredbi članka 21. i članka 27. Zakona o privatizaciji, članka 12. Zakona o privatizacijskim investicijskim fondovima te članka 2. i 6. Pravilnika o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela donio dva rješenja o ustupanju 1 170 dionica Društva bez naplate dvjema osobama, koje su ih stekle u postupku dražbe u kuponskoj privatizaciji. Osobe koje su u postupku kuponske privatizacije stekle 1 170 dionica Društva nominalne vrijednosti 117.000,- DEM prodale su ih fizičkoj osobi za 4.200,- DEM ili 3,6 DEM po dionici, plativo u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja. Ugovori o prodaji zaključeni su 22. listopada 1998., a u ugovorima je navedeno da su prodavatelji vlasnici dionica na temelju potvrde o vlasništvu nad dionicama.

U 1999. Fond je raskinuo 239 ugovora o prodaji 17 560 dionica te je u portfelj Fonda preneseno 16 065 neotplaćenih dionica Društva nominalne vrijednosti 1.606.500,- DEM. U vrijeme obavljanja revizije u portfelju Fonda nalazi se 22 361 dionica Društva nominalne vrijednosti 2.236.100,- DEM ili 47,0% temeljnog kapitala.

4.2.2. Dionice iz portfelja mirovinskih fondova

Od neprodanih 20 598 dionica Društva, Fondu radnika preneseno je 4 806 dionica Društva nominalne vrijednosti 480.600,- DEM ili 10,1% temeljnog kapitala, a Fondu poljoprivrednika 2 060 dionica Društva nominalne vrijednosti 206.000,- DEM ili 4,3% temeljnog kapitala.

Hrvatsko mirovinsko osiguranje objavilo je u Večernjem listu 15. srpnja 1995. oglas za prodaju dionica Društva iz portfelja mirovinskih fondova. U pozivu je objavljena nominalna vrijednost dionica u iznosu 686.600,- DEM, što je iznosilo 14,4% temeljnog kapitala, a rok za dostavu ponuda bio je 25. srpnja 1995. U pozivu nije objavljena početna cijena.

Ponudu za kupnju cijelog paketa dionica u roku je dostavilo društvo Frankommerce d.o.o. Varaždin, koje je ponudilo plaćanje 10,0% vrijednosti dionica odmah, a ostatak na rok otplate četiri godine u polugodišnjim obrocima uz eskontnu kamatnu stopu. Hrvatsko mirovinsko osiguranje je s društvom Frankommerce d.o.o. Varaždin 27. rujna 1995. zaključilo ugovor o prodaji 6 866 dionica Društva nominalne vrijednosti 686.600,- DEM za 700.000,- DEM u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja. Ugovoreno je plaćanje na način da kupac 15,0% prodajne cijene ili 105.000,- DEM uplati u roku deset dana od zaključivanja ugovora, a preostalih 85,0% ili 595.000,- DEM u 48 uzastopnih mjesečnih obroka, svaki po 12.395,83 DEM, uz godišnju kamatu 8,5%. Kao instrument osiguranja plaćanja ugovoreno je založno pravo na dionicama u korist Hrvatskog mirovinskog osiguranja u vrijednosti 15,0% ugovorene cijene, koje se briše uplatom posljednjeg obroka. Društvo Frankommerce d.o.o. Varaždin je do 17. listopada 1995. uplatilo 104.984,18 DEM, 25. studenoga 1995. uplatilo je 12.395,83 DEM i 12. siječnja 1996. uplatilo je 12.424,66 DEM. Nakon toga prestalo je s otplatom ugovorenih obroka te je Hrvatsko mirovinsko osiguranje u travnju 1997. raskinulo ugovor i dionice su vraćene u portfelj fondova, uplaćena sredstva vraćena su društvu Frankommerce d.o.o. Varaždin.

4.3. Stečaj

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu broj III St-66/00.-10. od 14. prosinca 2000. nad Društvom je s danom 19. prosinca 2000. otvoren stečajni postupak. Zahtjev za pokretanje stečajnog postupka podnijelo je Društvo 2. kolovoza 2000. zbog neprekidne blokade žiro računa od 24. travnja 1998., koja je na dan 28. lipnja 2000. iznosila 38.821.894,00 kn te zbog nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti.

Stečajno vijeće je na ročištu održanom 25. listopada 2000. utvrdilo da je Društvo u neprekidnoj blokadi 915 dana s evidentiranim nepodmirenim obvezama na dan 23. listopada 2000. koje iznose 39.137.427,00 kn te da su ispunjeni uvjeti za pokretanje stečajnog postupka. Na dan otvaranja stečajnog postupka Društvo je imalo četiri zaposlenika.

Stečajni upravitelj je u veljači 2001. podnio stečajnom vijeću izvješće za prvo izvještajno ročište u kojem navodi da se financijska imovina Društva u iznosu 15.065.532,40 kn sastoji od dionica društva Vama d.d. u stečaju, Varaždin na kojima postoji zalog Varaždinske banke d.d. Varaždin i dionica Glumina banke d.d. u stečaju Zagreb, na kojima je također zalog (fiducija), te da potraživanja iznose 4.937.687,78 kn, od čega se oko 4.000.000,00 kn odnosi na potraživanje od društva MWM AgroCo d.o.o. u stečaju, Petrijanec, a druga potraživanja na društvo Vama d.d. u stečaju, Varaždin.

U izvješću se također navodi da je sva materijalna imovina pod različitim pravima i to jednim ili više te da na većini imovine postoje zabilježbe sudskih postupaka, koji su u tijeku, a da su zalihe koje se odnose na trgovačku robu u poslovnim knjigama evidentirane po nabavnoj vrijednosti u iznosu 398.252,89 kn. Do konca lipnja 2003. stečajni postupak nije završen.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

U knjizi dionica posljednje promjene evidentirane su tijekom prosinca 2000., a prije otvaranja stečajnog postupka. U nastavku se daje pregled vlasničke strukture dionica Društva prema podacima iz knjige dionica.

Tablica broj 2

Dioničari Društva na dan 11. prosinca 2000.

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	Udjel u %
1.	Fond	22 361	47,0
2.	Frankommerce d.o.o. Varaždin	12 232	25,7
3.	Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje	6 866	14,4
4.	mali dioničari	3 465	7,3
5.	Zlatko Obadić	1 500	3,2
6.	Alexander Hrkač	1 170	2,4
Ukupno		47 594	100,0

5.2. Podaci o poslovanju prema financijskim izvještajima

Reviziju financijskih izvještaja za 1993 i 1994. obavilo je društvo Revidens d.o.o. Varaždin, a za 1995., 1996., 1997. i 1998. reviziju je obavljalo društvo Revidicon d.o.o. Varaždin. U izvješću o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja za 1998. revizori su dali mišljenje da financijski izvještaji ne prezentiraju realno i objektivno financijsko stanje Društva na dan 31. prosinca 1998., rezultate poslovanja, promjene glavnice i tijek novca u 1998., jer nisu u skladu s Međunarodnim računovodstvenim standardima.

U tablici broj 3 daju se osnovni podaci o poslovanju za razdoblje od 1991. do 2001. prema financijskim izvještajima.

Tablica broj 3

Usporedni podaci o poslovanju Društva za razdoblje od 1991. do 2001.

u kn

Opis	1991.	1992.	1993.	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.		2001.
										1.1.-18.12.	19.12.-31.12.	
Ukupni prihodi	435.881,00	2.257.294,00	23.042.131,0 0	44.020.067,00	46.245.135,0 0	55.103.282,0 0	50.079.601,0 0	16.647.694,00	2.427.615,00	3.169.780,00	-	6.132.993,00
Ukupni rashodi	435.456,00	2.245.955,00	23.014.474,0 0	43.675.016,00	46.018.359,0 0	54.867.639,0 0	51.478.619,0 0	27.472.804,00	6.555.405,00	7.799.697,00	-	8.512.017,00
Dobit (gubitak) financijske godine	425,00	11.339,00	27.657,00	345.051,00	226.776,00	235.643,00	-1.399.018,00	-10.825.110,00	-4.127.790,00	-4.629.917,00	-	-2.379.024,00
Aktiva	245.914,00	2.039.695,00	32.552.185,0 0	26.299.870,00	28.179.200,0 0	45.576.179,0 0	65.190.905,0 0	50.790.296,00	46.825.574,00	38.445.480,00	38.445.480,00	33.490.802,00
Dugotrajna imovina	118.061,00	1.435.107,00	27.764.776,0 0	19.225.050,00	19.359.288,0 0	18.812.847,0 0	39.846.308,0 0	36.760.484,00	35.601.591,00	32.426.018,00	32.426.018,00	24.505.241,00
Kratkotrajna imovina	110.047,00	556.301,00	4.787.409,00	7.035.001,00	8.808.933,00	26.313.152,0 0	24.687.630,0 0	13.522.945,00	10.811.553,00	4.502.860,00	4.502.860,00	5.089.935,00
Plaćeni trošk. budućeg razd. i nedosp. napl. prihoda	-	-	-	39.819,00	10.979,00	450.180,00	656.967,00	506.867,00	412.430,00	409.585,00	409.585,00	409.585,00
Gubitak iznad visine kapitala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.107.017,00	1.107.017,00	3.486.041,00
Izvanposlovna aktiva	17.806,00	48.287,00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pasiva	245.914,00	2.039.695,00	32.552.185,0 0	26.299.870,00	28.179.200,0 0	45.576.179,0 0	65.190.905,0 0	50.790.296,00	46.825.574,00	38.445.480,00	38.445.480,00	33.490.802,00
Upisani kapital	119.811,00	1.390.612,00	27.944.008,0 0	18.094.373,00	17.637.890,0 0	16.953.935,0 0	16.724.531,0 0	17.798.728,00	16.724.532,00	16.724.532,00	16.724.532,00	16.724.532,00
Pričuve	250,00	2.702,00	31.768,00	1.231.305,00	1.401.800,00	2.097.094,00	2.326.498,00	677.072,00	1.751.268,00	1.751.268,00	1.751.268,00	1.751.268,00
Zadržana dobit (gubitak)	-	-	-	27.657,00	372.709,00	588.146,00	823.789,00	-	-10.825.110,00	-14.952.900,00	-14.952.900,00	-2.379.024,00
Dobit (gubitak) tekuće godine	-	-	27.657,00	345.051,00	226.776,00	235.643,00	-1.399.018,00	-10.825.110,00	-4.127.790,00	-3.522.900,00	-3.522.900,00	-16.096.776,00
Dugoročne obveze	8.766,00	18.501,00	103.486,00	68.995,00	278.219,00	271.393,00	12.100.233,0 0	14.764.386,00	19.749.010,00	17.612.102,00	17.612.102,00	13.450.484,00
Kratkoročne obveze	97.737,00	550.170,00	4.220.188,00	6.401.174,00	8.005.201,00	25.255.239,0 0	34.597.334,0 0	28.340.516,00	23.537.639,00	20.817.353,00	20.817.353,00	20.024.293,00
Odgođeno plaćanje troškova i prihod budućeg razdoblja	1.204,00	29.173,00	225.078,00	131.315,00	256.605,00	174.729,00	17.538,00	34.704,00	16.025,00	16.025,00	16.025,00	16.025,00
Izvanposlovna pasiva	18.146,00	48.537,00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Broj zaposlenika	423	371	311	234	274	248	218	134	6	4	2	1

U razdoblju od 1991. do 1996. Društvo je ostvarilo dobit u ukupnom iznosu 823.789,00 kn, koju nije isplaćivalo, nego prenosilo u zadržanu dobit. Nakon tog razdoblja započinje razdoblje iskazivanja gubitka te je na dan 31. prosinca 2001. iskazan ukupan gubitak u iznosu 21.961.841,00 kn, od čega je za iznos 3.486.041,00 kn iskazan gubitak iznad visine kapitala. Za razdoblje od konca 1991. do konca 2001. značajni su sljedeći događaji: smanjenje vrijednosti materijalne imovine provedeno 1. siječnja 1994. na teret revalorizacijskih pričuva u skladu sa stavovima Hrvatskog odbora za računovodstvo i računovodstvene standarde u iznosu 8.650.099,00 kn, zbog toga što je primijenjeni indeks rasta cijena proizvođača industrijskih proizvoda 1993. iznosio 10,756 i nije odražavao realne promjene opće kupovne moći, jer je porast srednjeg tečaja Narodne banke Hrvatske u tom razdoblju iznosio 7,611, prodaja 15 obračunskih jedinica maloprodaje koncem 1995. koje su u toj godini ostvarile 36,4% ukupnog prometa i koje nadležni sud vraća Društvu u 1997., ali Društvo nije stupilo u posjed. Nadalje, Društvo u 1997. kupuje 32,8% dionica društva Vama d.d. Varaždin, mijenja poslovnu politiku, u travnju 1998. daje u zakup sve poslovne objekte spomenutom povezanom društvu, čime se gasi osnovna djelatnost trgovine, a rješava pitanje 132 zaposlenika koje preuzima zakupoprimalac. Navedeni događaji rezultirali su bitnim smanjenjem godišnjih prometa i prihoda od trgovačke djelatnosti koje ne nadoknađuju prihodi od zakupnina i smanjeni troškovi zaposlenih, te uz povećanje troškova financiranja zbog sve veće zaduženosti Društva postaju uzroci ostvarivanja gubitaka i blokade žiro računa koja traje neprekidno od 24. travnja 1998. i koja na dan 23. listopada 2000. iznosi 39.137.427,00 kn, kao i otvaranja stečajnog postupka 19. prosinca 2000. na prijedlog Društva koji traje i u vrijeme obavljanja revizije.

Društvo je u razdoblju od 1996. do 2000. pozajmljivalo sredstva društvu MWM AgroCo d.o.o., Petrijanec čiji vlasnik je Mladen Jarnjak, koji je član nadzornog odbora Društva od 8. prosinca 1995. Prvi ugovor o pozajmljivanju zaključen je 31. ožujka 1996. u iznosu 1.500.000,00 kn uz kamatnu stopu 5,0% mjesečno, do opoziva. Prema knjigovodstvenoj evidenciji spomenutom društvu dana je pozajmica u 1996. u iznosu 2.000.000,00 kn, a stanje potraživanja na dan 31. prosinca 1996. iznosi 2.000.000,00 kn. Drugi ugovor zaključen je 22. svibnja 1997. u iznosu 1.550.000,00 kn, uz kamatnu stopu 3,0% mjesečno, do opoziva, a treći ugovor je zaključen 23. svibnja 1997. na 5.000.000,00 kn uz kamatu 4,5% mjesečno, do opoziva. Tijekom 1997. sredstva su pozajmljena u iznosu 2.150.000,00 kn, a potraživanje na dan 31. prosinca 1997. iznosi 4.150.000,00 kn, od čega je tijekom 1998. naplaćeno prijebrojima 3.750.000,00 kn te stanje potraživanja na dan 31. prosinca 1998. iznosi 400.000,00 kn, koliko je i prijavljeno potraživanja prema danim pozajmicama u stečajnu masu. Kamate su obračunane, ali zbog načina evidentiranja nije moguće sa sigurnošću utvrditi obračunani iznos.

U 1997. iskazan je otpis obračuna kamata u iznosu 2.867.541,77 kn, a stanje potraživanja 31. prosinca 1997. iskazano je u iznosu 871.206,40 kn. Stanje potraživanja na dan 31. prosinca 1998. iskazano je u iznosu 817.256,81 kn, a isti iznos iskazan je i 31. prosinca 1999. i 31. prosinca 2000.

Društvo nije obračunalo kamatu u 1999. i 2000. za iznos 400.000,00 kn. S obzirom da je stečajni postupak nad društvom MWM AgroCo, d.o.o. Petrijanec otvoren 19. srpnja 2000. Društvo je prijavilo svoja potraživanja u iznosu 4.034.190,97 kn, od čega se na iznos obračunanih kamata odnosi 2.389.527,34 kn.

S društvom Frankommerce, d.o.o Varaždin, čiji vlasnik je Zlatko Obadić koji je bio predsjednik nadzornog odbora Društva, zaključen je 31. prosinca 1997. ugovor o pozajmljivanju 2.277.000,00 kn, uz kamatnu stopu 3,0% mjesečno i rokom do opoziva. Za 1997. kamate su obračunane u iznosu 193.635,54 kn, dok za 1998. i 1999. nisu obračunane. Povrat pozajmice je u knjigovodstvu evidentiran temeljnicom od 20. listopada 2000. kojom je evidentiran prijeboj u iznosu 3.827.000,00 kn, od čega se 1.550.000,00 kn odnosi na dani predujam u 1998. U prijedlogu višestrukog prijeboja navedeno je da društvo Frankommerce d.o.o. Varaždin duguje Društvu, a Društvo Zlatku Obadiću. U prijedlogu nije navedena obveza Zlatka Obadića prema društvu Frankommerce, Varaždin. Društvo nije provelo prijeboj putem žiro računa što nije u skladu s odredbama članka 20. i 21. Zakona o platnom prometu u zemlji kojima je propisano da se bezgotovinska plaćanja (prijenos s računa na račun) obavljaju davanjem naloga za plaćanje u korist odnosno na teret računa koji se vodi kod ovlaštene organizacije, te da novčane obveze koje se neposredno namire prijenosom vrijednosnih papira, promjenom vjerovnika odnosno dužnika (asignacija, cesija i sl.) i prijebojem, u skladu sa zakonom odnosno ugovorom, sudionici evidentiraju preko računa kod ovlaštene organizacije najmanje jednom mjesečno.

S obzirom da su pozajmljivana sredstva društvima čiji je direktor i osnivač predsjednik, odnosno član nadzornog odbora Društva, da su dane pozajmice prelazile ugovorene iznose, da nisu obračunane kamate za cijelo razdoblje korištenja pozajmice, da nisu poduzimane mjere naplate, a da se Društvo istodobno nalazilo u blokadi, pogodovano je fizičkim osobama, a na štetu Društva.

Tijekom 1997. Društvo je steklo 72 852 dionice društva Vama d.d. Varaždin, što je iznosilo 32,8% ukupnog broja dionica tog društva, od čega je 6 191 dionicu kupilo od društva Vama d.d. Varaždin, a 66 661 dionicu od dioničara društva Vama d.d. Varaždin. Na temelju odluke društva Varaždinska banka d.d. Varaždin od 13. svibnja 1997., Društvu i društvu MWM AgroCo d.o.o. Petrijanec odobren je dugoročni kredit za preuzimanje obveza po dugoročnim kreditima odobrenim dioničarima društva Vama d.d. Varaždin za kupnju dionica bez popusta.

Društvo je 1. listopada 1997. s Varaždinskom bankom d.d. Varaždin zaključilo ugovor o dugoročnom kreditu za preuzimanje dugoročnih kredita odobrenih dioničarima društva Vama d.d. Varaždin za kupnju dionica bez popusta. Kredit je odobren u iznosu 3.231.450,66 DEM u protuvrijednosti kuna, što je iznosilo jednu polovinu stanja ukupnih obveza po kreditima, a drugu polovinu kredita preuzelo je društvo MWM AgroCo d.o.o. Petrijanec. Kamatna stopa iznosila je 7,0% godišnje, a rok otplate pet godina od isteka grace perioda, koji traje godinu dana od dana preuzimanja duga. Za osiguranje otplate kredita Društvo je dalo u zalag dionice društva Vama d.d. Varaždin, hipoteku na nekretninama Društva, hipoteku na nekretninama hipotekarnih dužnika Milana Jarnjaka, Zlatka i Štefice Obadić, deset akceptnih naloga i četiri mjenice s očitovanjem jamca placa društva MWM AgroCo d.o.o. Petrijanec, dvije mjenice jamaca plataca Zlatka Obadića i Mladena Jarnjaka (člana nadzornog odbora Društva i većinskog vlasnika društva MWM AgroCo d.o.o. Petrijanec) te deset akceptnih naloga i četiri mjenice s očitovanjem Društva. Prema podacima Varaždinske banke d.d. Varaždin po navedenom kreditu otplaćeno je 762.825,15 kn. U poslovnim knjigama koncem 1997. ulaganje u dionice društva Vama d.d. Varaždin evidentirano je u iznosu 16.107.205,00 kn.

Prema poslovnim knjigama koncem 1997. Društvo je imalo 9 576 osnivačkih dionica

društva Varaždinska banka d.d. Varaždin u vrijednosti 1.881.000,00 kn, deset dionica društva Croatia osiguranje d.d. Zagreb u vrijednosti 14.000,00 kn, 180 dionica društva Glumina banka d.d. Zagreb u vrijednosti 18.000,00 kn i udjel u društvu Radio Ivanec u iznosu 26.200,00 kn.

Tijekom 1998. Društvo je s društvom ŠKS Libertina vrijednosnice d.o.o. Čakovec zaključilo ugovor o nalogu za prodaju 9 576 dionica društva Varaždinska banka d.d. Varaždin. Sredstvima ostvarenim prodajom dionica Društvo je podmirilo obveze po kreditima prema društvu ŠKS Libertina vrijednosnice d.o.o. Čakovec. U poslovnim knjigama za 1998. Društvo je evidentiralo rashode zbog prodaje dionica društva Varaždinska banka d.d. Varaždin ispod knjigovodstvene vrijednosti u iznosu 1.047.888,00 kn.

5.3. Raspolaganje nekretninama

Skupština društva je 28. srpnja 1995. donijela odluku o davanju u zakup i prodaji poslovnih prostora Društva koji nisu u funkciji obavljanja djelatnosti, a koji stvaraju trošak. Nakon raspisivanja internog natječaja i suglasnosti nadzornog odbora u listopadu i studenom 1995. zaključeno je 46 ugovora o međusobnim pravima i obvezama s 33 fizičke osobe (zaposlenici - dioničari Društva) kojima je prodano 46 nekretnina Društva.

Uvjete prodaje utvrdila je radna grupa, a cijene objekata su utvrđene prema ispravljenoj knjigovodstvenoj vrijednosti koja je bila približno jednaka vrijednostima navedenima u elaboratu o procjeni od 31. prosinca 1991.

Plaćanje je ugovoreno 10,0% po potpisu ugovora, a ostatak u 59 jednakih mjesečnih obroka uz eskontnu stopu Narodne banke Hrvatske 8,5% godišnje. Ugovoreno je preuzimanje svih djelatnika Društva zaposlenih u poslovnim jedinicama te preuzimanje robe i ambalaže za koje plaćanje bi se zaključio poseban ugovor o suradnji. Ugovorena prodajna cijena za navedene objekte iznosila je 6.158.209,47 kn, dok je prometna vrijednost prema procjeni Porezne uprave utvrđena u iznosu 9.123.398,64 kn. Na taj način prodane su 22 prodavaonice, jedanaest buffeta, osam poslovnih prostora, dva zemljišta te tri druga objekta (uredski prostori i sindikalna dvorana u robnoj kući). Kupci nekretnina su 30. studenoga 1995. preuzeli 40 zaposlenika. Društvo je spomenutim ugovorima osim poslovnih prostora prodavalo i zemljišta koja su bila nacionalizirana. Spomenuta zemljišta nisu bila uključena u elaborat o procjeni vrijednosti društvenog kapitala, a pravni sljednici su podnijeli zahtjeve za naknadu na temelju Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine.

Osim toga prodavane su i nekretnine na koje je Društvo tijekom 1995. upisalo pravo vlasništva na temelju rješenja Općinskog suda u Ivancu o ispravku i uređenju zemljišnih knjiga na temelju stvarnog stanja posjeda na pojedine nekretnine od 30. studenoga 1995. (zgrada i dvorište površine 277 m² upisano na k.č.br. 2205, z.k.ul. 5583, k.o. Radovan, poslovna zgrada površine 60,14 m², upisana na k.č.br. 783/2, k.o. Ivanec te drvarnica sagrađena na k.č.br. 612, k.o. Ivanec s prilaznim putem do zgrade).

Direktor Društva, Antun Kočet, za kupnju devet nekretnina zaključio je devet ugovora na ukupno 584.659,00 kn, dok je prema procjeni Porezne uprave prometna vrijednost navedenih nekretnina iznosila 1.564.851,80 kn. U vrijeme zaključivanja navedenih ugovora predsjednik nadzornog odbora bio je Dragutin Mesec, koji je zaključio tri ugovora kojima su prodane tri nekretnine za 391.339,00 kn dok je prometna vrijednost prema procjeni porezne uprave iznosila 549.866,00 kn.

Imenovanjem nove uprave 8. prosinca 1995. Društvo je utužilo kupce spomenutih nekretnina tražeći poništenje ugovora i uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja. Dvoje

kupaca, Marko Rogina i Petar Jedvaj koji su kupili pet objekata za 490.985,57 kn čija je prometna vrijednost prema procjeni porezne uprave iznosila 963.217,48 kn, nisu utuženi. Petar Jedvaj je sporazumno vratio dva objekta (buffet u Bednji i četiri uredske prostorije u robnoj kući) čija cijena je iznosila 89.293,68 kn, a procijenjena vrijednost 180.764,61 kn.

Tijekom postupka povučene su tužbe protiv troje kupaca, Antuna Kočeta, Dragutina Meseca i Ljubice Dubić. S Antunom Kočetom Društvo je zaključilo sporazum 11. srpnja 1996. kojim je, između ostalog, vraćeno šest nekretnina Društvu, dvije prodavaonice, dva poslovna prostora u robnoj kući te dva građevinska zemljišta. Člankom III. sporazuma Društvo se obvezalo zaključiti ugovor o zamjeni kojim bi se zamijenila nekretnina prodavaonica namještaja u Lepoglavi za vikend kuću u Petrčanima.

Navedeno je da je prodavaonica namještaja u vlasništvu Antuna Kočeta, iako je u članku I. istog sporazuma utvrđeno da se spomenuta nekretnina vraća u vlasništvo Društva. Zamjena nekretnina obavljena je prema sporazumu.

Ugovori zaključeni s Dragutinom Mesecom raskinuti su 19. veljače 1996. te su nekretnine vraćene Društvu, dok je Ljubica Dubić otplatila nekretninu u cijelosti.

U rješenju Općinskog suda u Ivancu o ispravku i uređenju zemljišnih knjiga na temelju stvarnog stanja posjeda na pojedine nekretnine od 19. prosinca 1996. određeno je da se na k.č.br. 495/4 gospodarski objekt od 101 m², k.č.br. 496 gospodarski objekt od 22 m², k.č.br. 497 gospodarski objekt od 21 m², k.č.br. 498 gospodarski objekt od 22 m², k.č.br. 499 gospodarski objekt od 30 m² i k.č.br. 500 gospodarski objekt od 29 m², sve k.o. Ivanec, upiše pravo vlasništva na Antuna Kočeta. Istim rješenjem navedeno je da je Antun Kočet spomenute nekretnine stekao na temelju ugovora o međusobnim pravima i obvezama glede prodaje poslovnog objekta, zemljišta i opreme od 27. listopada 1995., a da je Društvo iste nekretnine koristilo nesmetano više od 30 godina. Za prodaju spomenutih nekretnina nije bio zaključen ugovor 27. listopada 1995. između Društva i Antuna Kočete, a nisu uključene u elaborat o procjeni vrijednosti društvenog kapitala jer je pravo korištenja bilo upisano na općinu Ivanec koja je dopisom Općinskom sudu navela da nije konzumirala pravo korištenja.

U izvješću revizijske tvrtke za 1996. navedeno je da je prodana materijalna imovina Društva u 1995. u iznosu 4.030.149,00 kn predmet sudskog postupka. Prvostupanjskom presudom Općinskog suda u Ivancu utvrđeno je da su navedeni ugovori bez pravnog učinka za Društvo. Nakon uložene žalbe tuženika Županijski sud u Varaždinu je potvrdio prvostupanjsku presudu, te su nekretnine ponovo upisane kao vlasništvo Društva. Protiv pravomoćne presude donesene u drugom stupnju 22 tuženika su u siječnju 1998. izjavili reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske koji je Rješenjem od 5. travnja 2000. ukinuo nižestupanjske presude i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U međuvremenu je došlo do promjene upisa u zemljišnoknjižnim ulošcima u kojima su upisane nekretnine koje su bile predmet navedenih ugovora. Presudom Općinskog suda u Ivancu od 13. studenoga 2000. odbijen je tužbeni zahtjev Društva da se utvrdi da su ugovori od 27. listopada 1995. bez pravnog učinka u odnosu na Društvo. Nakon uložene žalbe Društva rješenjem od 27. veljače 2001. sud prvog stupnja prekinuo je parnični postupak zbog otvaranja stečajnog postupka, a rješenjem od 18. lipnja 2001. odlučeno je da se nastavlja s obzirom da je stečajni upravitelj dao izjavu o preuzimanju postupka. Presudom Županijskog suda u Varaždinu od 25. ožujka 2002. žalba Društva je odbijena i potvrđena je presuda Općinskog suda u Ivancu od 13. studenoga 2000.

Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu od 30. prosinca 2002. odbijena je tužba Društva, koja je podnesena 19. prosinca 2000. Općinskom sudu u Ivancu, radi utvrđenja da je

raskinut 21 ugovor o međusobnim pravima i obvezama glede prodaje poslovnog objekta, zemljišta i opreme koji su zaključeni 27. listopada 1995. zbog neplaćanja šest uzastopnih obroka. Društvo je uputilo žalbu na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

S obzirom da je Društvo u međuvremenu otuđilo nekretnine, dozvolilo je upis tereta u korist društva Vama d.d. Varaždin, koje se upisalo kao vlasnik i većinu objekata je dalo kao osiguranje tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretninama, 19 kupaca nekretnina je kod Trgovačkog suda u Varaždinu podiglo brisovnu tužbu protiv Društva i drugih upisanih vlasnika i imatelja drugih stvarnih prava na spomenutim nekretninama.

U razdoblju od 1996. do 2000. Društvo je prodalo 14 nekretnina (dva apartmana, sedam prodavaonica, minimarket, buffet, poslovni prostor, jedno zemljište sa zgradom te garažu i dvorište) za ukupno 3.572.490,88 kn.

U tijeku stečajnog postupka, od 2001. Društvo je prodalo jedanaest nekretnina za ukupno 6.798.167,99 kn, od čega se najznačajniji iznosi odnose na robnu kuću u Ivancu i dvorište prodanu za 4.161.618,20 kn, samoposlugu u stambeno poslovnoj zgradi u Ivancu za 850.577,79 kn, distributivni centar u Ivancu za 773.934,31 kn, prodavaonicu sa skladištem u Višnjici Donjoj za 616.734,59 kn. Vrijednosno najznačajniji iznos odnosi se na prodaju robne kuće za 4.161.618,20 kn ili 1.101.937,- DEM, gdje je društvo Breza d.o.o. Ivanec kao razlučni vjerovnik postalo vlasnik na temelju ugovora o naplatnom ustupanju potraživanja zaključenog s društvom Varaždinska banka d.d. Varaždin. Za spomenutu nekretninu procijenjenu 1997. u iznosu 21.937.514,00 kn ili 6.144.962,- DEM bila je upisana hipoteka u korist društva Varaždinska banka d.d. Varaždin kao osiguranje otplate kredita za kupnju dionica društva Vama d.d. Varaždin. Navedena nekretnina je elaboratom o procjeni od 31. prosinca 1991. procijenjena u iznosu 952.319,- DEM (objekt u iznosu 945.231,- DEM i zemljište u iznosu 7.088,- DEM).

Vlasništvo nad distributivnim centrom (k.č.br. 20, z.k.ul. 6944, k.o. Ivanec koja se sastoji od poslovnog prostora površine 1 611 m², dvorišta površine 26 551 m² i zemljišta od 23 797 m²) stekao je fiducijarni vjerovnik društvo Gemix, Varaždin za 773.934,31 kn. Trgovački sud u Varaždinu je rješenjem od 24. svibnja 2001. dozvolio brisanje zabilježbe da je vlasništvo preneseno u svrhu osiguranja na nekretninama, a rješenjem od 26. srpnja 2001. stavio je izvan snage rješenje od 24. svibnja 2001. te je zabranio fiducijarnom stjecatelju otuđiti i opteretiti nekretnine. Istim rješenjem naloženo je stečajnom upravitelju da tužbom traži brisanje upisa Općinskog suda u Ivancu br. Z 1046/01 kojim dozvoljava uknjižbu brisanja zabilježbe da je prijenos prava vlasništva obavljen radi osiguranja potraživanja te da tužbom traži utvrđenje da za društvo Gemix, Varaždin još nije nastupila pravna posljedica da je fiducijar postao punopravni vlasnik predmetne nekretnine.

Društvo je postupilo prema presudi te je utužilo društvo Gemix, Varaždin i društvo Šprem - Amarena, Maruševac koje je u međuvremenu upisano kao vlasnik u zemljišnim knjigama. Navedena nekretnina je elaboratom o procjeni od 31. prosinca 1991. procijenjena u iznosu 770.569,- DEM (objekt u iznosu 732.846,- DEM i zemljište u iznosu 37.723,- DEM). U rješenju stečajnog suca od 26. srpnja 2001. navodi se da je u stečajnom postupku po ovlaštenom sudskom procjenitelju navedena nekretnina procijenjena u iznosu 2.435.809,- DEM.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Ima - Ravna Gora, Ivanec.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Ima - Ravna Gora, Ivanec, nije obavljen u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom je utvrđeno:

- Prema elaboratu, vrijednost zemljišta površine 92 071,69 m² procijenjena je u iznosu 4.224.000.- HRD ili 76.800,- DEM. Za izračunavanje vrijednosti zemljišta korištene su cijene općinske uprave društvenih prihoda Općine Ivanec po katastarskim općinama na dan 31. prosinca 1991. U elaboratu je navedeno da je dio zemljišta koje koristi Poduzeće nacionalizirano i gruntovno nije preneseno na Poduzeće, a jedan dio je u zajedničkom korištenju te nije u vlasništvu. Kao dokaz o pravu korištenja nekretnina korišteni su izvodi iz zemljišnih knjiga Općinskog suda Ivanec i kupoprodajni ugovori. Za nacionaliziranu imovinu nisu rezervirane dionice. Procjenom nije obuhvaćeno građevinsko zemljište za četiri građevinska objekta koji su bili nacionalizirani, a koji su obuhvaćeni procjenom (u Ivancu skladište neprehrane, prodavaonica Metal, prodavaonica Željezar, te prodavaonica u Jerovcu).

Površina zemljišta koje je trebalo uključiti u elaborat iznosi za skladište neprehrane 471 m², prodavaonicu Željezar 173 m² i prodavaonicu u Jerovcu 133 m², odnosno ukupno 777 m² u iznosu 78.050.- HRD ili 1.419,- DEM, dok za prodavaonicu Metal nije moguće odrediti površinu jer se nalazila u objektu koji nije bio etažiran. S obzirom da su procjenom obuhvaćeni građevinski objekti za koje je Poduzeće navelo da su nacionalizirani i na koje je imalo upisano pravo korištenja, trebalo je procjenom obuhvatiti i građevinsko zemljište. Također elaboratom nije procijenjeno zemljište za devet poslovnih objekata koji su se nalazili u zgradama za koje nije provedeno etažiranje, odnosno bilo je u zajedničkom korištenju (u Ivancu prodavaonica Namještaj, poslovni prostori u stambeno - poslovnoj zgradi, samoposluga, u Lepoglavi dvije prodavaonice te prodavaonice u Lančiću, Rinkovcu, Punikvama i Trakoščanu). Elaboratom nije obuhvaćeno zemljište apartmana Gajac površine 179 m², dok je za apartman Petrčane pravo vlasništva upisano na poduzeće Soko, Mostar. U procijenjenu vrijednost Poduzeća nisu uključene spomenute nekretnine (zemljišta) za koje je u zemljišnim knjigama upisano pravo korištenja. Navedeno nije u skladu s odredbom članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i odredbama Uputa za provedbu članka 11. spomenutog Zakona.

Za zemljište koje nije uključeno u procjenu, Društvo je trebalo zatražiti obnovu postupka radi povećanja temeljnog kapitala ili ga prenijeti Fondu u skladu s odredbom članka 47. Zakona o privatizaciji, a što nije učinjeno.

Za zemljište površine 3 002 m², k.č.br. 839/2, upisano u z.k.ul. 5 813, k.o. Ivanec, a koje se odnosi na park Ivanec, kod procjene nije korištena cijena za građevinsko zemljište koja je iznosila 115.- HRD/m² već je korištena cijena za livadu u iznosu 15.- HRD/m², te je na taj način vrijednost navedenog zemljišta iskazana za 5.458,18 DEM manje. Navedenim nije postupljeno u skladu s odredbom Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

U potvrdi na namjeravanu pretvorbu koju je dala Agencija 24. srpnja 1992., navedeno je da u vrijednost društvenog kapitala nije uključena vrijednost zemljišta površine 4 602 m² zbog neriješenih imovinsko pravnih odnosa na više lokacija općine Ivanec, od čega se 318 m² odnosi na zajedničko korištenje, a 284 m² na nacionalizirano zemljište. Prometna vrijednost građevinskog zemljišta koje nije uključeno u vrijednost društvenog kapitala u potvrdi je utvrđena u iznosu 911.240.- HRD ili 8.284,- DEM. Također je navedeno da se Poduzeće obvezuje na vlastiti trošak urediti imovinsko - pravne odnose predmetnog zemljišta nakon upisa dioničkog društva u sudski registar.

Društvo je u kolovozu 1997. uputilo Fondu zahtjev za obnovu postupka u kojem navodi da je elaboratom obuhvaćeno zemljište površine 291,60 m² k.č.br. 2690/2, z.k.ul. 427, k.o. Čalinec, da elaboratom nije bila obuhvaćena zgrada na tom zemljištu jer nije imala knjigovodstvene niti procijenjene vrijednosti, odnosno da je u ruševnom stanju.

Prema priloženoj procjeni koju je obavio sudski vještak u rujnu 1997., prometna vrijednost zgrade iskazana je s vrijednošću nula, sadašnja građevinska vrijednost u iznosu 19.229,33 kn za koju je Fond utvrdio sadašnju građevinsku vrijednost u iznosu 49.613,00 kn. Društvo je navedenu nekretninu (zemljište i zgradu) prodalo 23. listopada 1997. za 22.500,- DEM. Također, elaboratom o procjeni vrijednosti nije bila obuhvaćena nekretnina k.č.br. 508, z.k.ul. 1489, k.o. Ivanec, koja se sastojala od jedne prodavaonice i sedam skladišta površine 210,54 m². Prema procjeni sudskog vještaka iz listopada 1997., prometna vrijednost navedene nekretnine iskazana je s vrijednošću nula, sadašnja građevinska vrijednost u iznosu 18.020,72 kn, za koju je Fond utvrdio sadašnju građevinsku vrijednost u iznosu 73.852,00 kn. Procjenom nije obuhvaćena vrijednost zemljišta. Ove nekretnine (zemljište i objekte) Društvo je prodalo u kolovozu 1998. za 18.000,00 kn ili 5.000,- DEM, dok je prema procjeni Porezne uprave, Ispostava Ivanec prometna vrijednost iznosila 33.700,00 kn. U dokumentaciji Fonda od 17. listopada 1997., navedeno je da prihvaćena procijenjena vrijednost navedenih dviju nekretnina iznosi 123.465,00 kn. Fond nije donio rješenje o povećanju vrijednosti temeljnog kapitala te za spomenuti iznos nije povećana vrijednost temeljnog kapitala niti su nekretnine prenesene Fondu, što nije u skladu s odredbom članka 47. Zakona o privatizaciji.

- Društvo nije prenijelo stanove na upravljanje stambenom fondu, a što je bilo u obvezi s obzirom na odluku radničkog savjeta, niti ih je procijenilo u društveni kapital. Društvo nema dokumentacije o potraživanjima za prodane stanove na obročnu otplatu i obvezu za uplatu u državni proračun, a u izvješću revizijske tvrtke za 1998. iskazana su potraživanja s osnove

prodaje stanova na obročnu otplatu u iznosu 399.457,00 kn, dok su obveze po osnovi prodaje stanova prema državnim institucijama iskazane u iznosu 266.634,00 kn. U dopisu stečajnog upravitelja od 26. svibnja 2003. navedeno je da je u 1992. deset stanova prodano, od kojih su dva otplaćena, a osam ih se otplaćuje. Prema članku 47. Zakona o privatizaciji dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi, prenose se Fondu, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu. Direktori Društva bili su Antun Kočet, Dragutin Šagi, Edo Rajh i Barica Kuzminski.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom je utvrđeno:

- Najveći broj dioničara je tijekom 1995. godine prodao ili prenio bez naknade sve upisane dionice (otplaćene i neotplaćene) na nove stjecatelje, a najviše na Antuna Kočeta, direktora Društva.

Prodaja ili prijenos obavljen je na temelju ugovora o reguliranju međusobnih odnosa, a prijenosi nisu evidentirani u knjizi dionica te nije vidljiv točan broj prodanih i prenesenih dionica na nove stjecatelje, iako Društvo ima ugovore. Jedan primjerak ugovora nije dostavljen Fondu, što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Direktor Društva bio je Antun Kočet. On je 11. srpnja 1996. s Društvom zaključio sporazum o povratku dijela imovine po ugovorima od 27. listopada 1995., prodaji dionica te reguliranju odnosa prema menadžerskom ugovoru. Dodatkom sporazumu zaključenim s Društvom 16. srpnja 1996., kojeg je u ime Društva potpisao predsjednik nadzornog odbora Zlatko Obadić, Antun Kočet obvezao se 7 500 dionica Društva nominalne vrijednosti 750.000,- DEM prodati Zlatku Obadiću i društvu Frankommerce d.o.o. Varaždin za 154.350,- DEM. Također se obvezao predati kupcima sve ovjerene ugovore na temelju kojih je stekao dionice i pribaviti ovjerene punomoći u korist Zlatka Obadića. Poseban ugovor o prodaji dionica između Antuna Kočeta i Zlatka Obadića nije zaključen. Navedena promjena također nije evidentirana u knjizi dionica. Direktor Društva bio je Dragutin Šagi.

Razvojnim programom planirano je u razdoblju od 1992. do 1996. uložiti u Poduzeće 96.400.000,- HRD ili 1.025.532,- DEM. Ulaganja su predviđena u objekt distributivnog centra (diskont i dogradnja uredskih prostora) u Ivancu, u skladište neprehrambene robe u Ivancu (dvorište distributivnog centra), u opskrbni centar u Lepoglavi, te u osnovna i obrtna sredstva. Zbog povećanja proizvodnosti i modernizacije poslovanja planirano je smanjiti broj zaposlenika za 10,0%. Predviđeno je zatvoriti ili prodati nerentabilne objekte, a sredstva upotrijebiti za rekonstrukciju robne kuće u Ivancu (izgradnja krova i uređenje podruma) te za održavanje drugih objekata.

Ciljevi predviđeni razvojnim programom nisu ostvareni, osim što je Društvo tijekom 1992. i 1993. uložilo u dogradnju objekta distributivnog centra 115.398,- DEM.

S obzirom da je Društvo prestalo obavljati osnovnu djelatnost, da je dalo u zakup

poslovne prostore zajedno s trgovačkom robom i zaposlenicima, da je račun u neprekinutoj blokadi od travnja 1998., da je pokrenut stečajni postupak te da je broj zaposlenika smanjen s 372 koncem 1991. na četiri zaposlenika koncem 2000., nisu ostvareni ciljevi privatizacije propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

U očitovanju na Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije od 18. srpnja 2003. zakonski predstavnik izjavljuje da je suglasan s navodima Izvješća.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku 8 dana od njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Područni ured Varaždin, Kratka 2.

Ovlašteni državni revizori:

Vesna Jurec, dipl. oec.

Jelena Oršolić, dipl. oec.

IMA - RAVNA GORA, IVANEC

1. Radnički savjet:

Dragutin Mesec, predsjednik
- nema podataka o članovima

2. Upravni odbor:

Krasnaja Habuš, od 23. listopada 1992. do 28. srpnja 1995.

Petar Jedvaj, od 23. listopada 1992. do 28. srpnja 1995.

Marko Rogina, predsjednik od 23. listopada 1992. do 28. srpnja 1995.

Darinka Seršić, od 23. listopada 1992. do 28. srpnja 1995.

Nevenka Špac, od 23. listopada 1992. do 28. srpnja 1995.

3. Nadzorni odbor:

Antun Mihalinec, od 23. listopada 1992. do 29. travnja 1994.

Slavko Canjuga, od 29. travnja 1994. do 28. srpnja 1995.

Josip Roc, predsjednik od 31. ožujka 1994. do 28. srpnja 1995.

Josip Kokotec, od 23. listopada 1992. do 28. srpnja 1995.

Snježana Đunđek, od 28. srpnja 1995. do 8. prosinca 1995.

Mladen Jarnjak, od 8. prosinca 1995.

Zlatko Obadić, predsjednik od 28. srpnja 1995. do 20. listopada 1995.,
član od 20. listopada 1995. do 8. prosinca 1995.
predsjednik od 8. prosinca 1995.,

Dragutin Mesec, član od 28. srpnja 1995. do 20. listopada 1995.,
predsjednik od 20. listopada 1995. do 8. prosinca 1995.
član od 8. prosinca 1995. do 25. rujna 1998.,

Štefica Obadić, od 25. rujna 1998.

4. Direktor ili uprava:

Antun Kočet, od 2. studenoga 1992. do 19. prosinca 1995.

Dragutin Šagi, od 19. prosinca 1995. do 3. listopada 1997.

Edo Rajh, od 3. listopada 1997. do 16. srpnja 1998.

Barica Kuzminski, od 16. srpnja 1998. do 6. prosinca 1999.

Dragutin Šagi, od 6. prosinca 1998. do 19. prosinca 2000.

Ivan Hudoletnjak, stečajni upravitelj od 19. prosinca 2000.